

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/323/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110226783
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2110226783.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu: JUDr. Daša Kontríková a Mgr. Renáta Gavalcová v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: JUDr. Marek Czompoly, advokát, so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: M. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX A. K., o zaplatenie 1.413,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, č.k. 16C/16/2011-225 zo dňa 15. marca 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd zamietol žalobu, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a zrušil uznesenie č.k. 16C/16/2011-46 zo dňa 1.3.2011. Po aplikácii ust. § 3 ods. 1, § 39 ods. 1, § 48, § 457 Občianskeho zákonníka, ust. § 2 písm. a), b), §6 ods. 1 a 3, § 23 a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy uzavrel, že v prejednávanej veci je nesporné, že navrhovateľ uplatňuje pohľadávku v konaní titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, resp. poskytnutia úveru navrhovateľom na písomnú žiadosť odporcu zo dňa 22.7.2002, ktorou žiada poskytnúť úver, ktorý sa zaviazal splácať v dohodnutých splátkach spolu s úrokom, keďže ide o zmluvu uzavretú podľa Obchodného zákonníka a jej charakteristickým znakom je, že sa uzatvárala vo viacerých prípadoch a je z nej zrejmé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky spotrebiteľskou zmluvou, hoci aj vzťah medzi účastníkmi vznikol pred vstupom Slovenska do Európskej únie, nakoľko práve v súvislosti so skôr uzatvorenými zmluvami zákonodarca umožnil dodávateľom dať zmluvy do súladu s požiadavkami a cieľmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa a tým sa spája i povinnosť odstrániť zo spotrebiteľských zmlúv neprijateľné podmienky a ustanovenia, ktoré sú nevýhodnejšie oproti ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Z obsahu návrhu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený navrhovateľom ako dodávateľom. Navrhovateľ nepreukázal, že obchodné podmienky zmluvy boli s odporcom individuálne dojednané, účastníci konania uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ odporcovi, ktorý bol dlžníkom zo zmluvy plnil a poskytol mu revolvingový úver do rámca 20.000 Sk. Nesporným je porušenie zmluvnej povinnosti odporcom, ktorý dohodnuté splátky úveru prestal splácať, ako aj odstúpenie od úverovej zmluvy účastníkmi dohodnuté pre tento prípad porušenia povinnosti odporcu. Dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami

od momentu jej uzavretia (výpoveď, strata výhody splátok a pod.).V citovanom ustanovení § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa je okrem iného uvedené, že konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie aj konanie, ktoré môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe.Súd preto postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodol odmietnuť ochranu navrhovateľovi v časti úrokov, ktorých výška (sadzba) v zmluve nebola definovaná jednoznačne (výška úrokovej sadzby je určená len ku dňu podpisu žiadosti o poskytnutie úveru z čoho je zrejmé, že sa počas vzťahu účastníkov menila a to bez toho, aby odporca ako zmluvná strana mala vedomosť o jeho výške). Pričom je súd názoru, že ide o dôležitý údaj a uvedenú prax súd považuje za nekalú obchodnú praktiku, pretože ide o jeden z najdôležitejších údajov spôsobilý ovplyvniť spotrebiteľa smerujúce k jeho rozhodnutiu. Zo znenia zmluvy spotrebiteľovi tak nemohla byť zrejmá výška úrokovej sadzby pokiaľ bol úrok súčasťou dohodnutej splátky úveru, ktorou splátkou sa splácala zároveň aj istina. Takýto postup podľa názoru súdu nie je v súlade s dobrými mravmi. Vychádzajúc z uvádzaného vyššie dospel súd k záveru aj o nedôvodnosti návrhu v časti týkajúcej sa poplatku za vedenie účtu, neprimerane vysokého, ktorý výpis (predložený odporcom) napokon je podľa názoru súdu neprehľadný a súdu ani nie je zrejmé z čoho navrhovateľ vychádzal pri určení výšky poplatku zaň. Podľa názoru súdu je poplatok za vedenie účtu nenárokovateľný, rovnako ako aj vo uplatnená zmluvná pokuta aj zrušením zmluvy od počiatku pri odstúpení od nej navrhovateľom, takéto nároky zo zmluvy podľa názoru súdu zanikajú a momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bez dôvodné obohatenie, náhrada škody), ktoré v konaní navrhovateľom uplatnené neboli. Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenie (§ 457 Občianskeho zákonníka). Pri zmluvnej pokute je potrebné ešte podotknúť, že táto je svojou povahou akcesorickým záväzkom, čo sa prejavuje vo vzťahu k hlavnému záväzku, tak pokiaľ ide o vznik, ako aj zánik povinností, ktoré na základe neho vznikajú. Teda pokiaľ na pôde občianskeho práva odstúpenie spôsobuje zánik záväzkového vzťahu ex tunc (od počiatku), teda hľadá sa naň, ako keby k jeho vzniku vôbec nedošlo tak zanikla v dôsledku jej akcesorickej povahy aj dohoda o zmluvnej pokute. Z toho potom možno vyvodiť, že aj na túto dohodu sa hľadá, akoby nikdy nevznikla, a preto nemôže existovať ani nárok na jej zaplatenie, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že takýto nárok existuje aj po zániku zmluvy, preto potom súd nepovažoval za potrebné ďalej zaoberať sa prijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky. Podľa uvádzaného potom posúdil súd nedôvodnosť nároku navrhovateľa ako v časti uplatnenej istiny pohľadávky, tak aj v časti jej príslušenstva, nakoľko vychádzajúc z uvádzaného v odôvodnení tohto rozsudku odstúpením od zmluvy s účinkami od počiatku, odporca vrátil navrhovateľovi to čo mu tento zo zrušenej zmluvy plnil (čerpaný úver 5 661,44 eur a plnené počas zmluvného vzťahu odporcom 6 817,87 eur), navrhovateľ tak ďalej už nie je oprávnený požadovať uplatnenú pohľadávku titulom vrátenia poskytnutej istiny úveru, rovnako s odkazom na posúdené konanie navrhovateľa vo vzťahu k úroku, poplatku za vedenie úverového účtu a zmluvnej pokuty ani v tejto časti, preto návrh zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého úspešnému odporcovi vznikol nárok na náhradu trov konania, nakoľko si tento náhradu výslovne neuplatnil, rozhodol súd tak, že mu túto náhradu nepriznal.

Odvolanie proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca z dôvodu ustanovenia § 205 ods. 1 písm. b) a 5 O.s.p. ,pretože súd 1. stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec právne posúdil. Pred súd 1. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby je určená len ku dňu podpisu žiadosti, z čoho je zrejmá, že sa počas zmluvného vzťahu a menila a to bez toho, aby žalovaný mal vedomosti o jeho výške. Súd ďalej dospel k záveru, že poplatok za vedenie účtu je neprimerane vysoký, pričom súdu nie je zrejmé až z čoho žalobca vychádzal pri určení jeho výšky súd dospel k záveru, že všetky nároky zo zmluvy zanikajú odstúpením od zmluvy, keďže týmto úkonom došlo k zrušeniu zmluvy od začiatku a účastníci zrušenej zmluvy si majú vrátiť vzájomné plnenia. Vzhľadom k tomu, že žalovaný uhradil žalobcovi viac ako vyčerpá, súd zamietol žalobu v celom rozsahu. S takýmto posúdením žalobca nesúhlasí, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný prehlásil, že bol oboznámený so všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty a súhlasil s nimi čo potvrdil svojím podpisom. Ďalej v odvolaní poukázal žalobca na bod pre III.- 2 - 9. VÚP, keď Cetelem eviduje čerpanie a splácanie peňažných prostriedkov za úverového rámca na úverovom účte klienta a poskytuje klientovi správy o všetkých pohyboch na jeho úverovom účte. V časti B predmetnej zmluvy je uvedená úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy vo výške 2,39 % mesačne. Táto sa menila iba raz tak, že sa znížila na 1,95 % mesačne. Potom to bol tiež riadne upovedomení žalovaný prostredníctvom mesačného výpisu z účtu, zasielal ho žalobca žalovanému rada v súlade s bodom pre III. -2 - 9. V ÚP . Nie je pravdivé tvrdenie súdu o tom, že žalovaný nemal vedomosť o zmene úrokovej

sadzby. Žalobca tiež nesúhlasil so záverom súdu o neprimeranosti poplatku za vedenie účtu, pretože z predloženej špecifikácie listiny je zrejماً výška poplatku za vedenie revolvingového účtu za ten -ktorý mesiac počas celého úverového vzťahu. V časti veľká B zmluvy je uvedené, že poplatok za odoslanie výpisu z úverového účtu je 19 SK/0,63 euro. Tento bol účtovaný žalovanému od uzavretia zmluvy až do 1. 2. 2003 kedy došlo k zmene výšky tohto poplatku v zmysle sadzobníka poplatkov zo dňa 1. 2. 2003. Poplatok za správu revolvingového účtu bol stanovený vo výške 45 SK/ 1,49 eura. Z tohto je zrejماً, že žalobca účtoval poplatky v súlade so sadzobníkmi poplatkov, pričom žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s aktuálnym sadzobníkom v pobočkách žalobcu alebo na internetovej stránke žalobcu. K odstúpeniu žalobca uviedol, že podľa bodu 1. - 2. Všeobecných úverových podmienok nachádzajúcich sa na zadnej strane úverovej zmluvy tvoriacich ich neoddeliteľnú súčasť, uzavrel žalobca so žalovaným úverovú zmluvu podľa ustanovenia § 497 a zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 o.z. odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak v tej súvislosti potom poukázala na ustanovenie bodu III. - 5. - 2 všeobecných úverových podmienok keď je oprávnený cvakala mu odstúpiť od zmluvy a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že kryjeme sa dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok a jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace. Ak tiež poukázala na bod IV. - 5. Všeobecných úverových podmienok, že jeho odstúpenie od zmluvy potrebné vykonať formou doporučeného listu, nadobúda účinnosť a ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej strane. Je teda zrejماً, že odstúpením od úverovej zmluvy zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia zmluvných splátok úveru žalovaným nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy od začiatku ani k zániku všetkých práv a povinností z tejto úverovej zmluvy, keďže žalobca hon bol aj po odstúpení oprávnený požadovať od žalovaného splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva. Žalobca preto považuje za nesprávny záber vedľajšieho účastníka o tom, že úverová zmluva na základe odstúpenia sa zrušila od začiatku podľa ustanovenia § 48 ods. 2 O.z., keďže podľa tohto ustanovenia odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Medzi účastníkmi však dohodnuté inak bolo žalobca má teda zato, že dostatočne preukázal oprávnenosť žalovaného nároku a priebehu konania riadne označila založil do spisu všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čím splnil svoju dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 79 ods. 1 a ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. ako aj povinnostiach tvrdenia vyplývajúcu z ustanovenia § 79 ods. 1 O.s.p. Zmluva, všeobecné úverové podmienky, odstúpenie od zmluvy a všetky ostatné doklady podporujú tvrdenia žalobcu v návrhu preto sa nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu 1. stupňa a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu a priznať mu aj náhradu trov konania okrem toho v ako si uplatnil prvostupňové trovy, tak si uplatňuje aj trovy odvolacieho konania v sume 179,52 eura, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 84,50 eura a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 95,02 eur.

Vyjadrenie k tomuto odvolaniu podal žalovaný. Vo vyjadrení poukázal na to, že početné množstvo neprijateľných podmienok sa v zmluve nachádzam. Sú to nečitateľné zmluvné podmienky im keď ho ako spotrebiteľa žalobca vystavil zjavne nečitateľnými iba veľmi obtiažne čitateľným zmluvným podmienkam, toto má aj písmom má za následok, že mužstvá použiť optickú pomôcku, aby sa vôbec oboznámil s jej obsahom čo prekračuje mieru únosnosti, na mieru slušnosti, ohľaduplnosti a podľa jeho názoru je použité zo strany navrhovateľa výlučne s cieľom doslovne odradiť spotrebiteľa aby sa vôbec riadne oboznámila s jej cieľom. Ďalšie ustanovenia o zmluvnej pokute, úrokoch z omeškania, keď k neprimeranej zmluvnej pokuty sú ešte narátame úroky z omeškania, ktoré duplicitne potrestávajú nespĺnenie povinností. Zmluvnú pokutu nie je možné posudzovať izolovane od úroku z omeškania, ktorý spolu so zmluvnou pokutou neprimerane zaťažuje spotrebiteľa. Európska únia kladie vysoký dôraz na ochranu spotrebiteľa, niekoľko smerníc je dokonca venovaných spotrebiteľom. Článok 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS od štátov požaduje, aby spotrebiteľa neprimerané podmienky nezaväzovali. Poukázala tiež aj na existenciu rozhodnutí európskeho súdneho dvora okresných a krajských súdov Slovenskej republiky, ktoré sú zverejnené na stránke ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky do zátvorky Krajský súd Prešov číslo konania 6 Co 39/2011, Okresný súd Nové Mesto nad Váhom číslo konania 10 C/20/2010 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne číslo konania 17 Co 313/2010, Okresného súdu Komárno číslo konania 13 Co/19/2012, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 16 Co 315/2012. Preto navrhol zamietnutie odvolania a rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p. prejednal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. potom čo zistil, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 201 § 204 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. Zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. a pretože zistil, že rozhodnutie súdu 1. stupňa je vecne správne.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a), b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,

Podľa ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať:

- a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
- b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 a 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy predávajúci nesmie žiadnym spôsobom spotrebiteľa diskriminovať ani konať v rozpore s dobrými mravmi; najmä nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé. To neplatí v prípadoch, v ktorých spotrebiteľ nespĺňa podmienky, ktoré musí spĺňať podľa osobitných predpisov. 8) Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. dopĺňa nasledovné.

Prvostupňový súd sa náležite venoval dokazovaniu zameranému na zistenie či došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy pričom zistil, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle cit. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, hoci aj vzťah medzi účastníkmi vznikol pred vstupom Slovenska do Európskej únie, nakoľko práve v súvislosti so skôr uzatvorenými zmluvami zákonodarca umožnil dodávateľom dať zmluvy do súladu s požiadavkami a cieľmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa a tým sa spája i povinnosť odstrániť zo spotrebiteľských zmlúv neprijateľné podmienky a ustanovenia, ktoré sú nevýhodnejšie oproti ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Text zmluvy bol vopred pripravený navrhovateľom ako dodávateľom a určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda odporca ich obsah nemohol tak ovplyvniť. Navrhovateľ nepreukázal, že obchodné podmienky zmluvy boli s odporcom individuálne dojednané. Navrhovateľ ako veriteľ odporcovi, ktorý bol dlžníkom zo zmluvy plnil a poskytol

mu revolvingový úver do rámca 20.000 Sk, ktorý bol odporca povinný dohodnutým spôsobom splácať. Nesporným je porušenie zmluvnej povinnosti odporcom, ktorý dohodnuté splátky úveru prestal splácať s poukazom na ust. § 6 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie aj konanie, ktoré môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe.

Podľa článku III, bod 5-2 obchodných podmienok navrhovateľa, navrhovateľ bol oprávnený odstúpiť od úverovej zmluvy, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy a to v prípade, ak sa dlžník dostal do omeškania so splácaním viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie než tri mesiace. Písomným podaním navrhovateľa zo dňa 24.11.2009 adresovaného odporcovi navrhovateľ s odkazom na článok III, bod 5-2 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere odstúpil od úverovej zmluvy, podľa ktorej odporca čerpal peňažné prostriedky z úverovej karty a vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy v odstúpení bližšie špecifikovanej.

Súd preto správne podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozhodol odmietnuť ochranu navrhovateľovi v časti úrokov, ktorých výška (sadzba) v zmluve nebola definovaná jednoznačne (výška úrokovej sadzby je určená len ku dňu podpisu žiadosti o poskytnutie úveru z čoho je zrejmé, že sa počas vzťahu účastníkov menila a to bez toho, aby odporca ako zmluvná strana mala vedomosť o jeho výške. Jedná sa o dôležitý údaj a uvedenú prax súd považuje za nekalú obchodnú praktiku. Zo znenia zmluvy spotrebiteľovi tak nemohla byť zrejماً výška úrokovej sadzby pokiaľ bol úrok súčasťou dohodnutej splátky úveru, ktorou splátkou sa splácala zároveň aj istina. Takýto postup podľa názoru súdu nie je v súlade s dobrými mravmi. V časti týkajúcej sa poplatku za vedenie účtu je tiež vyhodnotený súdom ako neprimerane vysoký, výpis j neprehľadný a nie je zrejmé z čoho navrhovateľ vychádzal pri určení výšky tohto poplatku. Poplatok za vedenie účtu je nenárokovateľný, rovnako ako aj iné nároky zo zmluvy zanikajú a momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody), ktoré v konaní navrhovateľom uplatnené neboli. Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenie (§ 457 Občianskeho zákonníka). Zmluvná pokuta je svojou povahou akcesorickým záväzkom, čo sa prejavuje vo vzťahu k hlavnému záväzku, tak pokiaľ ide o vznik, ako aj zánik povinností, ktoré na základe neho vznikajú. Aj na túto dohodu sa hľadí, akoby nikdy nevznikla, preto nemôže existovať ani nárok na jej zaplatenie, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje, že takýto nárok existuje aj po zániku zmluvy, preto potom súd nepovažoval za potrebné ďalej zaoberať sa prijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky. Odstúpením od zmluvy s účinkami od počiatku, odporca vrátil navrhovateľovi to čo mu tento zo zrušenej zmluvy plnil (čerpaný úver 5 661,44 eur a plnené počas zmluvného vzťahu odporcom 6 817,87 eur), a súd správne uzavrel, že navrhovateľ tak ďalej už nie je oprávnený požadovať uplatnenú pohľadávku titulom vrátenia poskytnutej istiny úveru, rovnako s odkazom na posúdené konanie navrhovateľa vo vzťahu k úroku, poplatku za vedenie úverového účtu a zmluvnej pokuty ani v tejto časti, preto správne návrh zamietol.

Vecne správne rozhodnutie súdu I. stupňa bolo preto potvrdené podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.sp. rozhodol súd o náhrade trov konania, keď úspešnému žalovanému náhradu trov nepriznal, pretože mu nevznikla a ani si ju neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.